

BÉKESY. János

1951

+ 1951
March 15
Budapest

Vörös mocsárba züllés .. öngyilkosság ..

Többször foglalkoztunk a new brunswicki magyar nyelvű kommunista propaganda szócső budapesti tudósítójának, Békesi Imrének a magyarországi vörös rezsimit dicsérő és a nagy kommunista "szabadságot" dicsőítő cikkeivel, melyekben sorozatosan hazugságnak bélyegezte mindazt, amit a "Voice of America" és általában a vasfüggönyön kívüli világsajtó az ottani állapotokról mond és nem győzte rafinált ügyességgel megírt cikkeiben erősíteni azt, hogy a mai Magyarország a boldog, szabad, dolgozó emberek menyországa ... 1951

Szomorú vége lett Békesi vörös mocsárba züllésének. A múlt héten a New York Times márc. 15-i keltezésű jelentése elmondta, hogy Békesi Imre és felesége Budapesten öngyilkosok lettek ... Addig-addig áradott a nagy óhazai jólétről, szabadságról, boldogságról, minden a csudáról ez a hazug cikkeket pénzért és morzsáért eregető megtévedt ember, hogy a végén önmagával meghasonulva, megcsömörölve attól az élettől, amit élt és amiben élt, a halált választotta, a halálba menekült feleségével együtt ...

Emberileg nézve, humánus szempontból tekintve Békesi dolgát: szörnyű tragédiája ez egy olyan valakinek, aki egész életében álmódott egy jobb világról s végül tört karokkal rohant keresztül a sztálini kommunizmus szírványára alatt ... és a pokolba jutott ...

A clevelandi Szabadság cikkéből idézzük az alábbi sorokat: "... annak a rendszernek lett az áldozata, amely őt, — akár csak más kiváló képességű polgári újságírókat is, — kihasználta ameddig szüksége volt rá, aztán irgalmatlanul félrelökte ... Az elmúlt hetekben sokat panaszkodott, hogy már nem bírja tovább és egy new yorki barátjának szószerint a következőket írta: — Életem legnagyobb baklövését követtem el, amikor a háború után visszatértem Magyarországra. — Egy másik levélben a következőket írta Békesi: — Egy élet verejtékes munkájával szerzett vagyonom eluszott az utolsó krajcárig. 63 éves múltam, feleségem beteg, magam se vagyok egészséges és nemsokára már egy falat kenyérré se telik."

A kommunisták egészen biztosan azt fogják mondani, hogy Békesi "gyógyíthatatlan betegsége miatt vált meg az élettől," mint ahogy nemrég Bajor Gizire és férjére rámondták ... Békesi azonban nem írja levelében magáról, hogy beteg, csak annyit, hogy már ő se egészséges, mint ahogy egy 63 éves ember ritkán mondhatja magáról azt, hogy teljesen egészséges. Ez azonban még igazán nem ok arra, hogy valaki öngyilkos legyen s otthagyon egy életet, amely annyi örömet, boldogságot, reményt, szabadságot, miegyebet nyújt és ígér ...

"Nemsokára már egy falat kenyérré se telik" — írja levelében Békesi ... A brunswicki vörösmaszlagoló lap a gyönyörű, zengzetes cikkekért ugyan nagyszerűen megfizetett hát budapesti levelezőjének! (Néhány levélben küldött, a vörös hatalóságokat is kijátszva becsempesztett nylon-harisnyával és ki tudja, milyen ígéretekkel ... Mert a kommunistáknál a legfőbb dolog az ígérgetés, a hitegetés, hiszékeny emberek megtévesztése mindenféle csalafifnita fuffanggal ...) "Kihasztnálni és félrelökni" — ez a jelszó a vöröseknél s nek lett a nyomorultja Békesi Imre is, a megtántorodott, vörös mocsárba züllött, öngyilkos újságírónak ... Igen: "A vörös hinár szívósan kapaszkodott bele és lehuzta, majd — megfojtotta."

(Aki a tragédia paródióját akarja látni, olvassa el a brunswicki magyar nyelvű kommunista propaganda újság Békesit elsirató cikkét.)